

9 Σεπτεμβρίου 2020

Θείας Χάριτος Εμπειρίες, Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής (3)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Ιωσήφ Ησυχαστής / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ
Βατοπαιδινός / Έργα Γέρ. Ιωσήφ](#)

(+Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού)

2. Το καθημερινόν μοναστικόν πρόγραμμα της συνοδίας.

Από την πρώτην ημέραν συμμορφώθηκα με τον τρόπον της ζωής των, που ήτο πράγματι ησυχαστικός. Από το πρωί έως το μεσημέρι εργαζόμεθα, έπειτα εκάμναμεν Εσπερινόν και ανάγνωσιν και ύστερα ετρώγομεν κοινώς. Όταν ετελειώναμεν η ώρα ήτο εννέα κατά το αγιορειτικόν τυπικόν. Ύστερα έκοιμώμεθα

έως το ήλιοβασίλευμα και μετά αγρυπνούσαμεν ο κάθε ένας χωριστά. Πολύ με ενθουσίαζε ο τρόπος αυτός, γιατί πράγματι όταν κανείς έτσι βιασθή, πολύ γρήγορα βρίσκει κατάστασιν πνευματικήν. Και αν μου επιτρέπεται να εκφρασθώ, δεν θα ξεχάσω ποτέ μου τας ημέρας αυτάς, αι οποίαι τόσον συνετέλεσαν εις την ευτέλειάν μου να γνωρίσω διά της πείρας **ότι ο μοναχισμός, εις την πραγματικότητα του, δεν είναι παρά η απ' εντεύθεν αίσθησις της βασιλείας των ουρανών.** Και αν αυτά είναι αποτελέσματα μιας αρχικής ζωής, τα τέλη δύναται καθείς να τα φανταστή.

Έτσι εμέναμεν κατά μόνας και μετά το μεσονύκτιον ή και πρωτύτερα εγώ πήγαινα εις τον Γέροντα που η καλύβη του ήταν μακρύτερα από μας, και λέγοντας του τους λογισμούς μου και ό,τι άλλο μου συνέβαινε, μου έλεγε πνευματικά και ό,τι άλλο απαιτούσε για την διόρθωσίν μας και την πνευματικήν ζωήν. Αυτό το τυπικόν το κρατήσαμεν και οι άλλοι αδελφοί, όταν εγίναμεν περισσότεροι. Πριν όμως από την ώραν αυτήν δεν δεχόταν ο Γέροντας κανέναν, και αυτό, όπως μου έλεγε, το φύλαξε από την αρχήν.

Ήτο πάντοτε πολύ παρηγορητικός και γλυκύς. Το δε πατρικόν του ενδιαφέρον ήτο τόσον καταφανές, που δεν χρειαζόταν κανένα άλλο μέσον να δημιουργήση μεταξύ των υπ' αυτού χειραγωγουμένων έναν σύνδεσμον ισχυρά πνευματικόν, που καμμία περίπτωσις δεν θα ημπορούσε να τον χαλάρωσιν. [\(περισσότερα...\)](#)